

Clubul nostru a împlinit 50 de ani de istorie, iar Dunărea Bătrână sărbătorește acest număr jubiliar printr-o serie de articole dedicate celor 50 de legende ale Oțelului, alese de noi și prezentate într-o ordine aleatorie. Cum nu există o dată exactă de fondare a clubului, iar sigla și actele oficiale ale FC Oțelul Galați indică doar anul 1964, suporterii au privilegiul de a se bucura pe tot parcursul anului 2014, așa că în fiecare săptămână vom prezenta un nou om care a ridicat numele formației noastre la rang de mare echipă. A venit rândul unui fundaș atât de determinat, încât a fost la un pas să-și lase viața pe teren pentru Oțelul, în mai multe rânduri, motiv pentru care a primit porecla de “fundașul kamikaze” din partea suporterilor oțelari, pentru devotamentul arătat în iarbă.

Cristian Sîrghi s-a născut în Galați pe 23 noiembrie 1986 într-o familie de sportivi. Dacă mama sa a reușit să modeleze învingători în atletism, era evident că nici lui Cristi nu îi vor lipsi calitățile sportive. Eroul acestor rânduri este unul dintre acei fotbaliști formați în curtea școlii. Cu toate că a făcut parte și din generația de excepție Salbero, academia de fotbal la care mergeau cei mai talentați copii din generația sa, cel mai des putea fi văzut jucând pe terenul sportiv al Școlii 40 din Galați, loc unde a învățat și care se afla la mică distanță de casa sa.

Cariera sa sportivă a început cu natația, disciplină care i-a adus și o medalie de argint la campionatele naționale, însă în cele din urmă a ales fotbalul, influențat indirect de familia din care mai face parte și unchiul său Ionel Chebac și el un fost jucător influent la Oțelul timp de 6 ani. Ulterior, din cauza accidentărilor care nu-i dădeau pace, a fost la un pas de a urma o carieră în modelling! Probabil e unul din motivele pentru care în tribunele Galațiului veneau și fetele mai des, asta până când a renunțat la burlăcie.

A făcut parte dintr-o generație de jucători gălățeni talentați, fiind adus la Oțelul mai mult de frica de a nu mai pierde încă un gălățean, după cazurile arhicunoscute ale lui Ropotan, Tudose sau

50 de ani/50 de legende: Cristi "Kamikaze" Sîrghi

Scris de Marius Cernat & Vlad Drăgan
Duminică, 12 Octombrie 2014 20:21

Ochiroșii. Trecerea a făcut-o direct din Divizia C, de la Politehnica Galați, sub formă de împrumut, devenind la 5 sezoane distanță cel mai scump jucător achiziționat din istoria Oțelului (300.000 de euro)!

„Kamikaze” e genul de jucător care nu a păcălit niciodată fotbalul sau suporterii. Format sub aripa unei alte legende, bulgarul Jivko Jeleu, Cristi și-a însușit, poate involuntar, tehnicile de luptă ale acestuia. Hotărârea, determinarea și dragostea pentru fotbal i-au adus deopotrivă aprecierea tribunelor, dar și accidentări groaznice, care l-au ținut mult timp departe de gazon. Primul sezon la Oțelul l-a început ca fundaș dreapta, însă a fost mutat în timp în centrul defensivei, acolo unde se simțea cel mai bine. Debutul l-a avut într-un meci cu Jiul Petroșani, joc câștigat cu 2-1. A evoluat în doar 10 partide - sosind în intersezon - și a pus umărul la clasarea foarte bună a echipei noastre pe locul 5 și, prin urmare, la calificarea în Intertoto. Aici a evoluat în 3 meciuri fiind pe teren la câștigarea primului trofeu gălățean din istorie, în infernul zgomotos de la Trabzonspor! După obținerea calificării implicite în Cupa UEFA a urmat turul preliminar cu Lokomotiv Sofia și prima comotie suferită de gladiatorul Cristi Sîrghi pe terenul de fotbal. Acel moment a fost întâiul dintr-un un șir întreg de accidentări, dar de fiecare dată a revenit mai puternic...

Au urmat sezoane cu meciuri bune și chiar goluri marcate pentru fundașul central. Mai întâi, vorbim de 17 meciuri în sezonul 2007-2008, apoi 19 în sezonul 2008-2009, plus alte 23 de partide și primul gol în Liga 1 (în egalul împotriva lui FC Vaslui) în 2009-2010.

În sezonul 2010-2011, în care Oțelul a reușit câștigarea pentru prima dată în istorie a campionatului, Cristi a evoluat în 16 partide, exact numărul pe care l-a purtat pe tricou! Apărătorul gălățean a fost nevoit să poarte cască pe tot parcursul anului, după ce se accidentase grav la un meci cu FC Vaslui, la un contact cu Wesley. Accesoriul pentru cap se pare că i-a purtat noroc atât lui, cât și echipei, mai ales că a înscris de două ori cu capul, din centrările perfecte ale lui Viglianti, în meciul tur cu Pandurii, iar mai apoi în victoria extrem de importantă împotriva Stelei! Cel mai important meci din acel campionat pentru el, cum însuși afirma, a fost „finala campionatului”, în care Oțelul a surclasat echipa de pe locul doi, FC Timișoara, Kamikaze făcând unul din cele mai bune meciuri ale sale. Deși avea probleme în zona capului, prezența lui Cristi în teren a fost vitală pe parcursului sezonului minunat, el achitându-se perfect de sarcini și încununându-se campion al României și al inimilor noastre. A urmat sezonul 2011-2012, cu 13 prezențe și două goluri: în victoria de la Târgu Mureș și cea împotriva Mediașului. În Supercupa în care Oțelul a trecut lejer de Steaua, l-a schimbat pe Milan Perendija în minutul 81, iar în Champions League, competiția regină a Europei, a evoluat în meciul de la București cu Basel și cel de pe „Old Trafford” cu Manchester United, înainte de a se accidenta din nou. Fundașul central s-a lovit groaznic de coechipierul său, Sergiu Costin, la ultima fază a meciului dintre Oțelul și CFR Cluj și a avut nevoie de manevre de resuscitare și de câteva zile de spitalizare pentru a-și reveni, în urma meciului cu numărul 100 la formația gălățeană! Cu toate astea a declarat că nu i-a trecut niciodată prin cap să renunțe la fotbal, chiar dacă familia sa a tras o sperietură pe cinste, proaspăta lui soție leșinând la stadion imediat după accidentare. Sîrghi a ținut să mulțumească familiei și suporterilor care au fost alături de el, după momentele care au înghețat un stadion întreg. Fundașul central a suferit o fractură de pomete și de piramidă nazală în urma aceluși contact, dar a revenit fără menajamente așa cum a promis.

După 2012, importanța sa în sânul echipei a crescut, însă, din nefericire, concomitent cu coborârea pretențiilor la echipa oțelară. L-am putut vedea căpitan, lider de opinie în vestiar, cât și factor mobilizator pentru colegii săi. În sezonul 2012-2013 a bifat încă 21 de partide în

campionat și a înscris de 3 ori, în jocurile cu Concordia Chiajna și FC Brașov, dar și (încă o dată) împotriva unei anumite echipe bucureștene înființate de regimul comunist, în prelungirile partidei, gol pe care îl consideră cel mai important al carierei, dat fiind faptul că nimeni nu dădea vreo șansă Oțelului în acel meci.

Deși a arătat în repetate rânduri că iubește Oțelul și că dorește să își încheie cariera la Galați, Cristi a fost nevoit ca după sezonul 2013-2014, în anul sărbătorii semicentenarului oțelar, să părăsească malul Dunării. A ales Israelul, la Maccabi Netanya, alături de Gabi Giurgiu, loc de pelerinaj pentru legendele oțelare, dacă ne gândim că tot acolo a activat și Viorel Tănase în trecut. E o alegere frumoasă și elegantă, având în vedere că a preferat un campionat străin, decât o rivală a Oțelului, mai ales că Dinamo i-a dat târcoale în mai multe rânduri. De altfel, în trecut, la auzul interesului echipei bucureștene privind serviciile sale, Kamikaze afirmase că „*Pe mine mă interesează doar Oțelul*”

și că ar prefera chiar și China în detrimentul lui Dinamo.

La meciul cu numărul 150 în Liga I, adică ultimul în tricoul Oțelului în prima ligă, gălățeanul a fost decisiv în partida care ne putea aduce retrogradarea, contra Viitorului Constanța. În fața a 12.000 de oameni, într-un moment în care echipa noastră avea mari probleme în a se desfășura pe teren contra formației lui Gheorghe Hagi, fundașul nostru, ca un veritabil kamikaze, a făcut un tackling de zile mari la mijlocul terenului, s-a ridicat și a plecat într-o cursă nebună spre terenul advers. A înșirat câțiva adversari în stil de mare atacant, fiind oprit doar prin fault de Mitrea. Adversarul a încasat al doilea galben, iar oaspeții au rămas în zece înainte de pauză. În acest fel, a fost mai simplu ca repriza a doua și salvarea de la retrogradare să fie un galop de sănătate pentru Oțelul care s-a impus cu 4-1, după 0-0 la pauză.

Per total, gălățeanul lansat în fotbal de regretatul antrenor Ioan Nicu a jucat de 167 ori pentru echipa noastră în toate competițiile (peste 13.000 de minute), marcând și 9 goluri, iar evoluțiile bune în tricoul roș-alb-albastru l-au propulsat la echipele naționale de tineret U21 și U23 ale României, pentru care a evoluat în 5 ocazii, călcând ușor pe urmele mentorului Jivko Jeleu. Jucător disciplinat, Cristi a fost avertizat o singură dată cu cartonașul roșu, deși a avut deseori o atitudine agresivă, unul din momentele cele mai savuroase petrecându-se în compania lui Ianis Zicu, pe care aproape se urcase cu ghetetele și pe care îl privea sfidător, parcă de pe stâlpii nocturnei în „finala campionatului”.

Din păcate, devenit campion cu gruparea roș-alb-albastră, cu mari contribuții, Sîrghi a ajuns să fie neplătit cu lunile, deși a rămas unul dintre cei mai buni fundași centrali din Liga I și a fost împins practic să plece de la formația sa de suflet.

Pentru dăruirea cu care a apărat culorile roș-alb-albastre, a spiritului său de luptător, a sacrificiilor sale, dar și pentru eternele trofee câștigate la Oțelul, gălățeanul Cristi "Kamikaze" Sîrghi merită un loc în galeria legendelor oțelare și avem speranța că într-un viitor mai bun va reveni, ca jucător sau antrenor, la clubul căruia a fost gata să îi ofere totul, poate chiar și viața sa!

Cristian Sîrghi (după a treia comoție): *“M-am uitat la imagini și, sincer, nu-mi vine să cred în ce hal arătam. Îmi aduc aminte că mă uitam la Dorinel și nu-l recunoșteam. Le mulțumesc suporterilor care au fost alături de mine, în afară de prieteni și familie, la finalul acestui joc de Liga I. Vreau să-i anunț însă că voi reveni repede pe teren. În maximum trei săptămâni voi reîncepe alergările și vă anunț că voi fi și mai puternic! Accidentările fac parte din viața unui*

50 de ani/50 de legende: Cristi "Kamikaze" Sîrghi

Scris de Marius Cernat & Vlad Drăgan
Duminică, 12 Octombrie 2014 20:21

---

fotbalist și sunt conștient de riscurile la care mă expun atunci când intru pe teren. Oricum, sunt fericit că la picioare nu am avut nicio accidentare până acum. Soția mi-a spus că a vrut să ajungă cât mai repede la mine, dar a simțit pur și simplu cum îi fuge pământul de sub picioare. Noi ne-am căsătorit pe 14 iulie și eu m-am accidentat pe 13 august. Deci, teoretic eram în luna de miere. Chiar mă gândeam că trăiesc tot felul de întâmplări în ultima vreme. Probabil Dumnezeu vrea să vadă cât pot duce... Nu mi-e frică de o nouă accidentare și nu voi avea niciun fel de rețineri pe terenul de joc. Este simplu, iubesc fotbalul și vreau să ofer înapoi tot ce mi-a oferit, fără jumătăți de măsură!"

Mariana Sîrghi (mama lui Cristi): *"De câte ori nu i-am zis să renunțe? Și atunci când a purtat casca aceea l-am implorat să nu mai joace, dar ce pot să fac, e visul lui cel mai mare."*

Anca Sîrghi(soția lui Cristi): *"Cred că e a treia comoție cerebrală pe care o suferă, dar știu că iubește fotbalul și nu l-aș lăsa să renunțe pentru că i s-ar lua jumătate din viață. A fost îngrozitor când l-am văzut întins pe teren și plin de sânge, dar Dumnezeu e sus și se vede că îl iubește."*

50 de ani/50 de legende: Cristi "Kamikaze" Sîrghi

Scris de Marius Cernat & Vlad Drăgan
Duminică, 12 Octombrie 2014 20:21
